

[DZIEWIOREK *sb m*

L sg dziewi(o)rku.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Dem. od „dziewierz” ‘brat (tu: brat cioteczny) męża’: Wnet sobie Lucretia pisanie wspomniała,
Które o Pandalusie, dziewiorku swym, miała. Bo ten był brat ciotczony Menelaa cnego [= *męża*
Lukrecji] *HistEurial* 66.

FP